

The Holy See

PAPIN NAGOVOR UZ MOLITVU ANĐEO GOSPODNJI

16. siječnja 2022.

[Multimedia]

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Evandjelje današnje liturgije donosi nam zgodu o svadbi u Kani, gdje je Isus pretvorio vodu u vino na radost mladenaca. I ovako se zaključuje: „Tako, u Kani Galilejskoj, učini Isus prvo znamenje i objavi svoju slavu te povjerovaše u njega njegovi učenici“ (Iv 2, 11). Primjećujemo da evanđelist Ivan ne govori o čudu, naime o snažnom i izvanrednom događaju koji pobuđuje divljenje. On piše da se u Kani dogodilo *znamenje*, koje je probudilo vjeru učenikâ. Možemo se, dakle, zapitati: što je, prema Evandjelju, to „znamenje“?

Znamenje je trag koji objavljuje Božju ljubav, koji, naime, ne skreće pažnju na moć geste, već na ljubav koja ju je izazvala. Uči nas nečemu o Božjoj ljubavi, koja je uvijek blizu, nježna i suosjećajna. Prvo znamenje se događa kad se dvoje mladenaca našlo u neprilici na najvažniji dan u svome životu. Usred slavlja ponestao je bitni element, vino, i postoji opasnost da mine svako veselje usred kritika i nezadovoljstva uzvanika. Možemo si misliti kako se slavlja može nastaviti samo s vodom! To je strašno, mladenci će se osramotiti!

Djevica Marija je primijetila problem te je diskretno Isusu ukazala na njega. A On djeluje tiho, skoro neprimjetno. Sve se odvija u tajnosti, „iza kulisa“: Isus kaže slugama da napune posude vodom, koja će postati vino. Tako Bog djeluje, blizinom i diskretno. To Isusovim učenicima ne promiče: vide da je zahvaljujući njemu svadbeno slavlje postalo još ljepše. A vide i Isusov *način* djelovanja, njegovo služenje u skrovitosti – takav je Isus: pomaže nam, služi nam u skrovitosti, u tome času – tako da pohvale za dobro vino idu mladoženji, nitko to nije primijetio, osim slugu. Time u njima počinje rasti klica vjere, odnosno vjeruju da je u Isusu prisutan Bog, Božja ljubav.

Lijepo je razmišljati kako prvo znamenje koje Isus čini nije izvanredno ozdravljenje ili čudo u jeruzalemskom Hramu, već gesta koja ispunja jednostavnu i konkretnu potrebu običnih ljudi, gesta koja se zbiva u domaćem okružju, čudo, recimo to tako, „na prstima“, diskretno, obavijeno šutnjom. On nam je spreman pomoći i pridići nas. I ako smo pažljivi na ta „znamenja“, njegova će nas ljubav osvojiti i postat ćemo njegovi učenici.

No, postoji također još jedna karakteristika znamenja u Kani. Obično, vino koje se davalo na kraju slavlja bilo je ono lošije; i danas se čini tako, ljudi tada više ne razlikuju tako dobro je li vino dobro ili je pak malo razvodnjeno. Kod Isusa pak slavlje završava s *najboljim vinom*. Simbolički nam to govori da Bog želi za nas najbolje, želi da budemo sretni. Ne postavlja si ograničenja i ne traži interese. U Isusovom znamenju nema mjesta skrivenim namjerama, ne zahtjeva ništa od mladenaca. Ne, radost koju Isus ostavlja u srcima je potpuna i nesebična. To nije razvodnjena radost!

Zato vam predlažem jednu vježbu, koja nam može puno pomoći. Pokušajmo danas „prekopati“ po sjećanjima u potrazi za *znamenjima* koje je Gospodin učinio u našem životu. Neka svatko kaže: koja je to znamenja Gospodin učinio u mojem životu? Kako nam je pokazao da je prisutan? Znamenja koja je učinio kako bi nam pokazao da nas voli; sjetimo se onog teškog trenutka u životu u kojem mi je Bog dao iskusiti svoju ljubav... I zapitajmo se: kojim mi je to, diskretnim i nježnim, znamenjima dao da osjetim njegovu nježnost? Kad sam to osjetio Gospodina nekako bliže, kad sam osjetio njegovu nježnost, njegovu samilost? Svaki od nas ima u svojoj povijesti te trenutke. Idemo potražiti te znakove, spominjimo ih se. Kako sam otkrio njegovu blizinu koja mi je ostavila u srcu veliku radost? Proživimo ponovno trenutke u kojima smo iskusili njegovu prisutnost i Marijin zagovor. Neka nam Ona, Majka, koja je kao u Kani uvijek pažljiva, pomogne čuvati Božje znakove u našem životu.

Nakon Angelusa

Draga braćo i sestre,

Izražavam svoju blizinu stanovništvu pogođenom snažnim kišama i poplavama u raznim dijelovima Brazila posljednjih tjedana. Molimo posebno za žrtve i njihovih obitelji, kao i za one koji su ostali bez krova nad glavom. Neka Bog podupre zalaganje onih koji pružaju pomoć.

Od 18. do 25. siječnja održat će se Molitvena osmina za jedinstvo kršćana, koja ove godine predlaže da se ugledamo u iskustvo mudraca, koji su došli u Betlehem pokloniti se Kralju Mesiji. I mi kršćani, u različitosti svojih vjeroispovijedi i tradicijâ, hodočasnici smo na putu prema punome jedinstvu i to smo bliže cilju što više svoj pogled držimo uprta u Isusa, našeg jedinog Gospodina. Tijekom te Molitvene osmine prikažimo također naše napore i naša trpljenja za jedinstvo kršćana.

Pozdravljam sve vas, Rimljane i hodočasnike iz različitih zemalja. Poseban pozdrav skupini „Girasoli della Locride“, iz Locrija, sa članovima njihovih obitelji i animatorima.

I svima želim ugodnu nedjelju. Molim vas, ne zaboravite moliti za mene. Dobar tek i doviđenja!